

for Dpshj ved Løsning og Ladning ud over den Tid, hvortil det efter Reglementet er bundet til at være tilstede, men jeg tror ikke, at det er nogen heldig Maade, at dette Forhold er ordnet paa, saameget mindre, som dette medfører en indirekte Skat paa Handel og Skibsarten, idet disse Diæter virkelig løbe op til meget betydelige Summer. Dengang denne Bestemmelse blev tagen, havde man i det Hele taget ikke Noget mod den, den var ret tidsvarende; men Forholdene have jo i den senere Tid forandret sig ganske overordentlig, og det er naabnlig ved, at Dampskibsarten er voget i saa ganske overordentlig Grad, at denne Side af Sagen træder frem ganske anderledes end tidligere, idet, som bekendt, Dampbaadene maa have en meget hurtig Expedition af mange forskjellige Grunde, blandt Andet navnlig af den, at de i Reglen skulle gaa ikke blot en vis Dag, men ogsaa til et vist Klokkeslet, altsaa der maa arbejdes uophørlig, for at Saadant kan naas. Jeg skal oplyse med et Exempel, hvad Sigt kan beløbe sig til. Saaledes har f. Ex. „det forenede Dampskibsselskab“ i 1882 udbetalt i Diæter til Toldopshjnet det ganske smukke Beløb af 54,000 Kr., hvoraf omtrent 47,000 Kr. falde paa Kjøbenhavn alene. Jeg tror, det er et ganske godt Exempel for at vise, at man vilde ogsaa der kunne trænge til lidt Omordning af dette Forhold. (Fischer: Det har ogsaa mange Skibe!) Det er kun det Selskab, der har betalt det; det har ganske vist mange Skibe, som det ærede Medlem bemærker, men der er ganske vist mange flere Skibe til endnu, end „det forenede Dampskibsselskab“ har. — Det er af det ærede Udvalg ogsaa antydet som maatte meget ønskeligt, at Redningsvæsenet blev henlagt under Marineministeriet. Det er en Tanke, der tiltaler, men hvorvidt den egentlig lader sig udføre, tør jeg ikke have nogen bestemt Mening om. Redningsvæsenet forekommer mig nærmest at høre med til og ligge under Strandingsvæsenet, og Strandingsvæsenet kunde jo vistnok ikke bringes ind under Marineministeriet; imidlertid er dette en Sag, som fortjener Overveelse, det skal ikke kunne negtes, men dette er jo egentlig kun en lille Hentydning til en vis Omlægelse. Jeg tror imidlertid, at der er et Omraade, hvor en Omlægning tiltrænges i endnu langt høiere Grad, og det vil ikke forundre Dem, mine ærede Herrer, at jeg som Repræsentant for Handelsstanden netop tænker derpaa. Jeg kommer nemlig uvilkaarlig til at tænke paa den Maade, hvorpaa Handelsens, Søfartens og Industriens Anliggender ere ordnede og henlagte under de forskjellige Ministerier, og jeg kan da ikke

negte, at det forekommer mig at være særlig uheldigt, at disse saa store og for Staten vigtige Interesser ere saaledes adpplittebe, at de findes under 3—4 forskellige Ministerier. Denne Splittelse medfører naturligvis, at der ikke kan være den Interesses tilstede for disse Anliggender, som der vilde være tilstede, naar de vare samlede paa eet Sted. Det ligger i Sagens Natur, det kan ikke være anderledes, thi naar vi f. Ex. se hen til Finantsministeriet, er det dog ganske naturligt, at fra det Standpunkt, hvorpaa en Finantsminister stiller sig, og som han, det skal jeg erkende, i Almindelighed maa stille sig, kommer han meget ofte i Strid med disse forskellige Interesser. Det er altsaa ikke fra den Side af, at man paa nogen Maade kan være berettiget til at vente, at disse Interesser saaledes skulde blive behandlede med Varme, at der fra den Side skulde blive taget Initiativet til Forbedringer. En stor Del Handelsjager henligge under Indenrigsministeriet. Ja, jeg behøver ikke at sige det, fordi det er saa almindelig anerkjendt, at dette Ministerium er, om jeg saa maa udtrykke mig, saa overlæstet og overdyngtet med alle mulige Slags Sager, at det vilde være aldeles urimeligt at forlange, at Indenrigsministeriet skulde med virkelig Varme, Interesse og Dygtighed kunne tage sig af Handelsjager i Almindelighed. Vi have jo ogsaa nylig haft et Exempel paa, at dette fuldt ud anerkjendes af den høitærede Indenrigsminister; idet han for nylig har forelagt her et Lovforslag, som gif ud paa Oprettelsen af et Direktorat for Fernbanevæsenet. Jeg finder dette Forslag saa fuldstændig vel begrundet, det er saa ganske naturligt, at den høitærede Minister ønsker, at Fernbanevæsenet maa komme ind under et Direktorat, og han har anført saa fylldige Grunde derfor, at jeg kan tiltræde dem i Et og Alt; men netop derfor forekommer det mig ogsaa at være muligt, at disse andre Interesser, jeg nu taler om, og som jeg dog tror under alle Omstændigheder maa stilles høiere end Fernbanevæsenet, fik en særlig Bestyrelse. Jeg negter ikke, at jeg fra mit personlige Standpunkt helst kunde ønske, at der blev oprettet et Handelsministerium; men skulde det være for stort et Spring paa een gang, ja, saa Herregud, saa maa man tage Sagen noget mindre, og jeg tillader mig derfor at udtale det, som jeg tror man vil erkende, bestedne Dufte, om man da ikke kunde tænke paa Oprettelsen ogsaa af et Direktorat for disse forskellige Sager, det var idemindste en Begyndelse. Jeg tilstaar oprigtig — og jeg har jo en lang Erfaring — at, naar jeg ser paa, hvorledes disse Sager nu behandles, saa kommer